

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quale debet esse ieiuniu[m] & qua[n]ta sit eius [vir]tus. cap. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

reges aduersus Moabitas, & siti plurimum laborarent, excauarunt scrobes, quæ orante Eliseo ags repletæ multitudinem ab imminente periculo liberarunt. Oñ quoque cum ab Aegypto Moyle duce Hebræi ad terram, pmissionis pergerent, manna de cælo esurientibus, aquæ de petra crumpetes remedio sitientibus fuere. Et si deus nunquam defuit, ne delinquentibus quidem turbis, ob eius merita qui illis præerat, quanto minus defuit rus est ei, qui relictis omnibus ipsius sese dedicat seruituri? Recte itaque a psalmista est dictum, Junior fui et senui, & non vidi iustum derelictum nec semen eius quærens panem. Et alio psalmo, Oculi omnium in te sperant domine & tu das escam illorum in tempore opportuno, aperis tu manum tuam & imples omne animal benedictione. Et alibi, Ecce inquit, oculi domini super timentes eum, & in eos qui sperant in misericordia eius vt eruat a morte animas eorum, & alar eos in fame. Denique abundant qui seruiunt mundo & tu egestatem times seruens deo? Pascit ille volatilia cæli, & te quem ad suam similitudinem facere voluit non, pascet? lacta igitur, vt propheta ait, cogitatum tuum in domino, et ipse te seruet. Quod si tibi ieiunia placebunt, de quibus nunc loquimur, modicus & tenuis victus tibi satis erit, sin vero gulæ ventrique seruias, nihil erit satis.

Quale debet esse ieiunium,
& quæ eius virtus
Cap.

Quale aut debet esse ieiunium docet saluator in euang. c. Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocritæ tristes, demoluntur enim facies suas, vt pareant hominib. ieiunantes. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Non vere tristem esse prohibet ieiunium enim proprie pœnitentium est dolentiumque pro peccato qd commiserunt, sed simulare tristari vetat hypocritarum more, qui omnia ad iactantiam faciunt, vt hominum rumusclos aucupent, dum

psal. 36.

psal. 34. 4a

psal. 32.

Matth. 6.

- sancti dici quã eẽ malũ. Ideo nõ veræ græ cui adipiscẽ
dæ non student sed inanis ad q̃ se toros componũt mer
cedem recipiunt. Tu aut̃ cum ieiunas (ingt) vnge caput
tuum & faciem tuam laua ne videaris hominib. ieiunãs
sed p̃ri tuo qui est in absconso, & pater tuus qui videt
in absconso reddet tibi, non delibutũ vngentis te incede
re p̃cipit, q̃d luxuriæ vitium est, sed quia caput tuum
Chfus est pasce esurientem, vesti nudũ et caput tuũ vn
xisti, ait em̃, q̃d vni ex minimis meis fecistis mihi feci
stis. Deinde macũlas aĩæ tuæ penitudinis fletu abluc, et
faciem tuã lauasti atq̃ non hominibus ieiunare videbe
ris sed deo Tale habetur illud de quo in Isaia clamãtem
audimus dũm Hoc est ieiuniũ quod elegĩ, dissolue colligatiões impietatis solue fasciculos deprimentes, dimit
te eos qui contracti sunt liberos, & oẽ onus dirumpe
frange esurienti panem iuũ & egenos vagosq̃ induc in
domũ tuã cũ videris nudũ operi eũ & carnem tuã ne de
spexeris hoc est quod dolo interuerteris redde inopem
ære alieno opp̃ssum libera, cibũ quem ieiunãdo tibi sub
trahis da indigenti aduenam suscipe hospicio pauperts
nuditatem tege nec contemnas quia tua caro est p̃æser
tim si in Chfõ tecũ regeneratus est vnũ habetis patrem
deum vnũ caput Chrfũ, vnũ corpus ecclesiam hoc igit̃
erit ieiuniũ electum piũ, fidele sanctum de q̃ Iohel pro
pheta dicit, S anctificate ieiunium. Non enim
sufficit cibi abstinentia nisi & a peccatis absteineamus
& pijs actionibus exerceamur, nosque in omnibus fi
deisynceritate sanctificemus. Cauendum quoque est ne
ieiuni contemnamus non ieiunantes, fortasse innocen
tiores absque ieiunio, quã nos cum ieiunio. Apostoli p̃
ceptũ est, Qui nõ manducat manducantẽ non iudicet,
Male ab alimentis abstinet, qui a detractiõne proximi
linguam non coerces. Ieiunium non superbiæ opus esse
debet, sed humilitatis. Qui ieiunando superbit, phari
seorum imitator est, & eorũ qui Chfũ adẽtes dixerũt.
Quare nos & pharisæi ieiunamus frequẽter, discip̃. aut̃
rui nõ ieiunãt? Si vis igit̃ vt ieiuniũ tuũ deo gratũ sit,
- Isaia. 58.
- Iohel. 1.
- Roma. 14
- Matth. 9.

nihil tibi ita arroges, vt alijs detrahas, alios suggilles, sed operam da vt cum P salmista dicere possis, In ieiunio humiliabam animam meam. Porro ieiunium ipm quantæ virtutis sit, quantique emolumentum, exempla in scripturis diuinis relata testantur, Esdras sacerdos cum a Chaldea dimissus Hierosolymam rediret, triduo cum suis ieiunasse, precesque p itinere obrulisse dicitur, vortique compos factus fuisse. Iosaphat rex Iuda viribus i par ieiunio & oratione superauit inimicos. Iudith vidua eisdem armis munita, Holophernem Assyriorum ducem interfecit. Et Iudas Machabæus ingentes gentiliū exercitus post triduanum ieiunium parua manu aggressus, profligauit. Præterea Christus dominus per dies quadraginta nihil gustando, diaboli tentamenta vicit & cum dæmoniacum surdum ac mutum curasset, hoc dæmonium inquit, non eicitur nisi in ieiunio & oratione. Prodigus filius qui bona scortando luxuriandoque abliguerat, tunc ad patrem flagitij sui pœnitens rediit cum esurire cœpisset. Deus Iudæis placari paratus per Iohel clamabat, Conuertimini ad me in toto corde vestro, in ieiunio & fletu & planctu, & Niniuitis ieiunantibus pepercit, quosque minatus fuerat se funditus euersurum, seruauit. Danieli ieiunanti & oranti, Christi venturi mysteria reuelantur. Ieiunium ergo peregre proficiscentibus iter prosperum impetrat, contra hostium vim præualet, dæmonum malignitatem contundit, obscenæ libidinis cupidinem coerces, deum placat, veniam exorat, mentem ad cælestia erigit, postremo per ieiunium, atque abstinentiam, ad cælestem vsque beatitudinem peruenitur. Beati (inquit) qui nunc esuritis, quæ niam saturabimini. Et in Ieremia ait, Inebriaui animam lassam & omnem animam esurentem saturauit. Hæc est illa saturitas, quam se consecuturum sperabat Dauid cum diceret, Satiabor cum apparuerit gloria tua. Sancti enim qui se quondam ieiunijs affixerunt, non esurient amplius (vt Isaias ait) neque sitient, & non percutiet eos aestus & sol, quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. Et in Apocalypsi dominus, Ego

Psal. 34.

2. Esd. 8.

2. Par. 20.

Iohel. 2.

Daniel. 10.

Lucæ. 6.

Iere. 3.

Psal. 31.

Isai. 40.

Apo. 11.

4. Reg. 4.

inquit sitienti dabo de fonte aquæ viuæ gratis. Igitur tu es ille domine, qui esurientes & sitientes tuo solo aspectu satias, tu panis indeficiens, tu fons viuus. Tu da vt tibi placeant ieiunia nostra, vt cum placuerint, a te tandem tua dulcedine sariemur. Non erit molesta inedia, quam spes eiusmodi futuræ saturitatis consolabitur. Tu es farina illa Elisei, qui vel amarissimum ieiunij nostri pulmentum vertis in dulcorem. Omne onus laborum nostrorum leuas istius, quam in te fiximus, spei suauitate. Itaq; & cum ieiunamus, tibi ieiunamus: & cum reficimur, tibi gratias agimus: & postquã refecti sumus, te laudamus; quod vt nos doceres, te quæque fecisse meminimus, quando pascha cum discipulis celebrares. Confitemur enim & quod ieiunamus, & quod reficimur, tuum esse beneficium, non nostram virtutem: tuæ largitatis donum, non nostrum meritum. Post ieiunij refectioisq; dissertationem, cõsequens est, vt gula vitium quam detestandum sit consideremus.

De vitio victum delictiorem exigentium. Cap. XXII.

Gulositatis indicium est, in mensa minus lauti apparatus monachi accumbentis mussitatio. Licentioris igitur gulæ sunt, quos non pudet, cæteris in silentio confidentibus, corrugare nares, frontem contrahere, os distorquere, & gestu nutuq; ipso vel de cibo, vel de potu conqueri. Hic fastidit legumina, ille minutos pisciculos contemnit, alius olera aspernatur, alij cibarius panis odio est, alium vini austeritas offendit, quod si acescere ceperit, stomacho noxium argumetur, & frigorificum esse medicorum testimonio probare nititur. Eo interdum impatientiæ quidam procedunt, vt suis præpositis insultent delictiora exigentes quam quibus illi contenti sunt. Carebit hoc vitio, qui eorum vitam victumq; persæpe considerabit, quos deo constat placuisse, memoriterq; tenebit, quid illi in solitudine degentes esitarint, quidue potarint, quibus (vt Hieronymus ait) coctum aliquid accepisse luxuria